

OWAD (3) *sb m*

owad (2), [**howad**].

o jasne; -ąd, -ad-.

sg *N* owąd (2). ◇ *I* owad(e)m (1). ◇ [*pl A* howady.]

Sł stp brak, Sł stp nazw os, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Zwierzę bezkręgowie z gromady o tej samej nazwie (Insecta), z typu stawonogów (Arthropoda); insectum, vermis, volaticum, volucer Cn (3) : Ieſt tá ziemiá Zuzyáná [od staroż. miasta Suza] bogáta/ [...] iedno tákiey gorákości/ iż zboża ziórná łońce łufzy by ogień. Robáctwo po drogách leży iż y do miałt przyiazd trudny przed wielkim owádem. BielKron 267v; Iáko ná kárku końſkim kiedy ocokály Slep vſiędzie: [...] Nie ruſzy fię on owad/ nie odleci łnadnie; Aż pełen y opiły ná ziemię vpádnie. KlonWor 76.

[*Wyrażenie: »leniwe howady« = trutnie: [pszczoły] gdy pilnie wonné wkładáią miody [...]/ Tedy z drugich przemioná álbo odbiéráią/ Albo w kupie leniwé od vlów howády/ Trády pędzą [agmine facto ignavum fucos pecus a praesepibus arcent I 435] VergKoch C2v.*]

a. Coll. O wężach (1) :

W porównaniu (1): náſláduy onych/ Ná lepſzą paſzą/ wężow poplecionych/ Pátrz byſtrym okiem przedfię y też pozad/ Iáko ten owad. A nie trzymay fię vpornie ſwey głowki/ Wízák mędrzec każe náſłádowác mrowki/ Idźże też y ty przyrodzonym ſłádem/ Zá chytrym gádem. KlonFlis E3.

Synonim: robactwo.

EW